

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 106/07

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť M. D., Č., zastúpenej advokátom Mgr. L. Š., Advokátska kancelária, Č., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 885/88, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. D. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. januára 2007 doručená sťažnosť M. D. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 885/88.

Sťažovateľka odôvodnila svoju sťažnosť tým, že ešte 21. októbra 1987 podali navrhovatelia proti nej návrh na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k rodinnému domu a k nemu patriacim nehnuteľnostiam. Uviedla, že: *„Z dôvodu prietáhov vo vyššie uvedenom konaní (...) podala dňa 13. 05. 2005 sťažnosť na Ústavný súd, pričom tento rozhodol nálezom č. IV. ÚS 173/05-28 zo dňa 6. 9. 2005, že bolo porušené právo na prerokovanie bez zbytočných prietáhov a priznal jej finančné zadosťučinenie. Predmetným nálezom tiež Okresnému súdu Čadca prikázal, aby v predmetnom konaní konal bez zbytočných prietáhov. (...)*

Následne sa na Okresnom súde v Čadci po ústavnej sťažnosti konali pojednávania, a to v dňoch 10. 03. 2006, 21. 04. 2006, 02. 06. 2006 a 05. 06. 2006, pričom na poslednom pojednávaní dňa 05. 06. 2006 Okresný súd rozhodol rozsudkom, ktorý do dňa podania tejto sťažnosti nebol sťažovateľke doručený aj napriek uplynutiu viac ako 7 mesiacov. Uvedeným konaním boli porušené jej práva v zmysle § 6 O. s. p., § 100 ods. 1 O. s. p. a § 158 ods. 2 a 4 O. s. p. a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR tým, že doručovanie predmetného rozsudku trvá už viac ako 7 mesiacov. Okresnému súdu v Čadci navrhovateľka poslala prostredníctvom svojho právneho zástupcu sťažnosť na prietahy v konaní zo dňa 17. 1. 2007. (...)

Postupom Okresného súdu v Čadci aj napriek príkazu Ústavného súdu stále dochádza k prietahom v konaní, čím sa neustále odd'ahuje rozhodnutie, ktorým sa má právoplatne rozhodnúť vo veci.“

2. Ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 173/05-28 zo 6. septembra 2005 (na základe sťažnosti sťažovateľky doručenej ústavnému súdu 16. mája 2005) vyslovil porušenie práv sťažovateľky zaručených čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 7 C 885/88, prikázal okresnému súdu konať v predmetnom konaní bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk a náhradu trov konania. Rozhodnutie ústavného súdu bolo doručené účastníkom konania 24. októbra 2005.

3. Sťažovateľka okrem vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru požaduje aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 200 000 Sk a úhradu trov konania. Postup okresného súdu považuje za porušenie ňou označených práv.

II.

Ústavný súd v rámci prípravy na predbežné prerokovanie veci na Krajskom súde v Žiline zistil, že prvostupňový rozsudok bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľky 25. januára 2007 a sťažovateľke 30. januára 2007 (odvolacie konanie je vedené pod sp. zn. 5 Co 85/2007).

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označila sťažovateľka, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú je preto možné považovať takú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (pozri napr. I. ÚS 66/98, II. ÚS 70/00, I. ÚS 56/03, III. ÚS 140/03, IV. ÚS 59/03).

Podľa konštantnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04).

Ústavný súd vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 120/03), pričom jednorazový „výpadok“ v konaní súdu nesignalizuje bez ďalšieho možnosť zbytočných prietahov v konaní.

Aj keď to sťažovateľka v sťažnosti výslovne neuviedla, z obsahu sťažnosti je zrejmé, že napáda nečinnosť okresného súdu v období odo dňa vyhlásenia rozsudku do podania sťažnosti ústavnému súdu („... 05. 06. 2006 Okresný súd rozhodol rozsudkom, ktorý do dňa podania tejto sťažnosti nebol sťažovateľke doručený aj napriek uplynutiu viac ako 7 mesiacov.“). Ďalšou nespornou skutočnosťou vyplývajúcou zo sťažnosti je podanie sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu 17. januára 2007, teda bezprostredne pred doručením sťažnosti ústavnému súdu 25. januára 2007. Na obidvoch sťažnostiach je uvedený ten istý deň ich vypracovania - 17. január 2007, z čoho možno vyvodiť záver súčasného podania sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu a aj ústavnému súdu.

Po zvážení uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že intenzita zbytočných prietáhov v konaní spôsobená postupom okresného súdu v období od vyhlásenia rozsudku (5. júna 2006) po jeho doručenie sťažovateľke (30. januára 2007, resp. jej právnomu zástupcovi 25. januára 2007) nedosiahla s prihliadnutím na ostatné relevantné okolnosti prípadu takú mieru, ktorá by odôvodňovala záver o porušení označeného základného práva (III. ÚS 30/03, III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04). Postup okresného súdu v konaní sp. zn. 7 C 885/88 okrem uvedeného obdobia po vyhlásení rozsudku (od 5. júna 2006 do 25., resp. 30. januára 2007) v zásade smeroval k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky spôsobom zodpovedajúcim okolnostiam daného prípadu, rešpektujúc pritom v nevyhnutnej miere príkaz ústavného súdu vyslovený v jeho náleze č. k. IV. ÚS 173/05-28 zo 6. septembra 2005, aby okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 885/88 ďalej konal bez zbytočných prietáhov. V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že za obdobie od nadobudnutia právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 173/05-28, t. j. od 24. októbra 2005 do vyhlásenia rozsudku okresným súdom, t. j. do 5. júna 2006 sťažovateľka prietahy v konaní nenamietala, pričom okresný súd v tomto období uskutočnil pojednávanie 10. marca 2006, 21. apríla 2006 a pojednávanie konané 2. júna 2006 odročil za účelom vyhlásenia rozhodnutia, ktoré vyhlásil na pojednávaní 5. júna 2006.

Nie bez významu v danej veci, podľa názoru ústavného súdu, je tiež skutočnosť, že po doručení sťažnosti na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu, v ktorej sťažovateľka namietala, že *(„... 05. 06. 2006 Okresný súd rozhodol rozsudkom, ktorý do dnešného dňa stále nebol sťažovateľke doručený a to po uplynutí viac ako 7 mesiacov.“)*, okresný súd 25. januára 2007 doručil svoj rozsudok právnomu zástupcovi a 30. januára 2007 sťažovateľke. Z časového sledu uvedených relevantných skutočností vyplýva, že sťažovateľka využitím svojho práva na zjednanie nápravy podaním sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu dosiahla odstránenie ňou namietaného protiprávneho stavu, teda okresný súd vypracovaním a doručením svojho rozsudku následne po sťažovateľkinej sťažnosti adresovanej jeho predsedovi sám odstránil protiprávny stav namietaný sťažovateľkou.

Vychádzajúc z uvedeného skutkového stavu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľky.